

A Rózsa fiúk megöntözték az Angyal lányokat

Az asszonyrészesiek tartják a szokást: ma, a harmadik napon a hölgyek locsolnak

Nyíracsád-Asszonyrész
(HBN – K. Z. E.) – **Korán láb-
ra kap az élet húsvét vasár-
napján Asszonyrészen, a
Nyíracsádtól alig néhány
kilométerre fekvő tanyatele-
pülésen.**

A szemerkélő eső ellenére fe-
gyelmezett rendben sorakoznak
az emberek a kis kápolna udva-
rán. A letakart kosárhák a ha-
gyományos ünnepi étkeket rej-
tik. Mező György esperes fél 8-
ra érkezik a pászkaszentelésre.
A görög katolikus szertartásra
nemcsak a vallás hívei jönnek,
hanem „rómaiak” és reformátu-
sok is. Vallásos emberek lakják
Asszonyrészt. Délben asztalra
kerül a sonka, a töltött tyúk, a
kalács, a tojás, no meg a szentelt
bor. A félbe vágott főtt tojás-
okat összetartozó párok – testvé-
rek, házastársak – fogyasztják el
közösén. Azt jelképezi, hogy bár-
hová is kerüljenek életük során,

a bajban mindig visszatálnak
egymáshoz. Pintye Józsefné, Er-
zsike néni egész életét itt töltö-
te.

Sós húshoz édes kalács

– Mióta felszentelték a kis ká-
polnát, azóta helyünkbe jön a
tisztelendő úr. Azelőtt szekérral,
gyalog indultunk el Acsádra,
hogy odaérjünk a szertartásra. A
kosárba lánykoromban is ezek
az ételek kerültek. A kalácsot
magunk sütöttük, kemencében.
Erzsike néni mesélte, hogy nagy
kerek pászkákat sütöttek, hús-
vétkor már akkor is kevés ke-
nyér fogyott ezen a vidéken. A
sós húshoz is az édes kalácsot kí-
nálják ma is.

A szomorkás időben néptelen
az utca. A házak előtt várako-
zó autók arról árulkodnak, hogy
szinte senki nincs egyedül, roko-
nok jönnek-mennek. Minden-
ki készül a másnapra, a locso-
lásra.

Hétfőn reggel aztán elkezdődik
a móka. Korán indulnak a fiúk,
férfiak gondosan megöntözni,
hervadástól megóvni minden
asszonyrészesi lányt és asszonyt.
A borult idő senkinek nem veszi
kedvét.

Rózsa Jánosné négy fiát, no
meg a férjét indítja útnak. – Ré-
gen együtt mentek locsolkodni,
sőt még a nagypapa is csatlako-
zott hozzájuk. Mára már csak a
legkisebb, Norbi maradt a felnőt-
tekkal, a nagyok külön utakon
keresik a szép lányokat. Balázs
nyolcadikos. Osztálytársaival,
barátaival készül locsolkodni
már „hajnali” hétkor. – Nyol-
can indulunk, de lehet, hogy út-
közben mások is csatlakoznak.
Bemegyünk a faluba is, ne ma-
radjanak ki az acsádi szép lá-
nyok se. Rövid verset mondunk,
vicceset. Mi már „nagyok va-
gyunk”, pénzt nem fogadunk el,
de csokitóstajst mindenütt adnak.
Harminc helyre biztosan beté-
rünk, késő délután lesz, mire ha-
zaérünk.

Balázs elmeséli, hogy minde-
nütt „terülj, terülj asztalkám”
várja őket. Arra ügyelnek, ne-
hogy tülegyék magukat. A sár-
ga tőrónak azonban – ami a ked-
vence – sehol sem tud ellenállni.
Egyvalami nyugtalanítja: elég
lesz-e az a pár szódásüveg, amit
visznek. Asszonyrészen a leg-
szebb lányoknak a kölni mellé
öntözés is jár.

Jaj a legényeknek!

Vajda Jánosné, Juliska néni-
hez már kevesen térnek be, de
ő is szépen megteríti az asztalt.
Szívesen emlékszik vissza a ré-
gi húsvétokra. – Akkor még nem
volt divat a csokoládé, hímest
tojást adtunk a legényeknek. Na-

**A Rózsa fiúk nemcsak rózsavízzel
indulnak locsolkodni**

pokig készültünk. Hagymahéjat
tettünk a vízbe, úgy főztük meg
a tojásokat. Ettől szép barnák
lettek, meg nem fogta be a fiúk
kezét. Angyalék még a kerítést
is átfestették, hisz három lány,
Andi, Nóri és Marina és persze
az édesanyjuk, Marika várja a
locsolókat. A lányok takarítottak
az ünnep előtt, Marika pedig
mindenkinek megsütötte a ked-
venc sütijét. Marina tojást fest-
tet. Elmesélték, hogy náluk még
most is él a régi szokás, hogy
kedden a lányokon a sor. Akkor
aztán jaj annak a legénynek, aki
előző nap nemcsak kölnivel lo-
csolt! Na persze ma már nem vö-
dörrel, hanem slaggal, szódászi-
fonnal csapnak le a fiúkra, akik
sokszor a kertek alatt kénytele-
n lopakodni, ha száraz bőrrel
akarják megúszni a napot.

Az Angyal lányok szépen terített asztalnál várják a legényeket

(Fotók: Kedvesné Zilahai Edit)